

MAGYAR KURIR.

Indült Bécsből, Pénteken, November' 16-dikán, 1827.

Spanyol Ország.

A' Párisi Monitörben találtató Madridi tudósítások Okt. 22-dikén indultak. Akkor így állottak a' dolgok Katalóniában: „

„A' Király' parantsolatjára, egy, az ott lévő legfőbb Itélőszékek két polgári Osztályaiból, továbbá Almenera Heczegből, a' Tarragonai Érsekből, 's a' Gerónai és Leridai Püspökökből, végre a' Cerveraei Universitas' Rektorából álló Junta neveztetett-ki a' végre, hogy jövaljon olly utakat és módokat, mellyeket a' Fejedelemségnek megbékéltetésére legjobbaknak fog tartani. —

„Bergát ezen hónap' 11-dikén' elfoglalták a' Királyi seregek, és Jepdels-Estannys, ki a' maga 800 embereivel ott tanyázott, tsaknem elfogattatott; mivel zürzavarok között fuhatott-el, úgy hogy sok holmit hátra hagyott. Hanem a' Madridi Ujság szerént nem éppen így van a' dolog, mivelhogy ő, e' szerént, a' maga Titoknak tisztjeit, már egy nappal előre és sok bagázsival együtt elküldötte, 's minden pénzt, mellyet ezen revolúziós le's-fel tsavargásai alatt össze gyűjtött, a' hegyek közötté bátorságos helyre küldötte. —

„Caragol is folytatja még a' maga revolúziós tsavargásait; hanem az egyik híres Bánda vezér Oberst Villela már megadta magát; a' Guarda' Bándája pedig az Ebro melyékeire vette futását. —

„Mikor az Insurgensek Manresát oda hagyni kéntelonítottak és magokat a' Busai megvehetetleneknek tartódó erős

helyekre vonták, fogságra is sok vélek el-lenkező gondolkodású embereket elhur-tzóltak volt; de már most mind elbottsá-tották őket. Ezek között volt Generalis Ramogosa is, kit eleintén felakasztás-sal fenyegettek. —

„Lassanlassan tsakugyan kezd egész Katalóniában helyre állani a' tsendesség. Azon kevés számú gyenge Bándák, mellyek még eddig Tortosa körül tsavargot-tak, már most részint szélyel kezdenek oszlani, részint megadják magokat. Hanem az Ebro mellett tsakugyan még is muto-gatja magát egy Bánda, melyről azt tart-ják, hogy Arragoniából kergettetett oda által. —

„Arrogoniában egymást érik a' Proklamátziók, mellyek azért való örven-dező nyilatkoztatásokat foglalnak a' néphez, hogy a' Lausa Garetta' veszedelmes Bándája elszélesztethetett. A' Navarrai Vice Király nagyon magasztaltatik; neki köszönik, hogy ezen tartományban a' Ju-anító veszedelmes Bándája elszélesztőd-hetett, kinek munkás vigyázása nélkül ott ez a' rettentő revolúzió még sokáig tart-hatott volna. —

„Marko-del-Pont nevű Insurgens ve-zér szoros fogságban tartatik. Márqui Kar-denas és Zeka nevű Brigadéros, kiket Madridból számkivetésbe küldöttek vala, ők, a' helyett, hogy oda mentek volna, hová menni parantsoltattak, Aranju-ez-ben nyomúltak vala meg, olly czélzással, hogy majd mikor a' Királyné ott el fog utózni, előtte leborúlván, azon kegyelemért

fognak néki esedezni, hogy eszközöljön bocsátatott nékiek: hanem a' Fő Kapitány észre vévén az ő ott léteket, el akarta fogatni őket, de ők is vigyázók voltak, 's ötlet megelőzvéen eltávoztak onnét. —

„Hova lett Juanitó, ismét nem tudják. Hajduk küldettettek vala ki elfogására, de ők tsak a' hült helyit találták Juanitonak. Három Kánonok urakat, kikre a' titkos társaságokra való felvigyázat vala bízattatva, Madridból számkivetésbe küldötték. —

„A' Királyné bejőve tegnap Eskuriálból Madridba, hol ágyuk' durrogásával 's harangok' zugásával fogadták; 's azután innepi pompával az Atochai Szűz Mária' templomába ment; estve az idegen Udvarok' Követeiket bocsátotta magához udvarlásra, 's végre ma reggeli 8 órakor útnak indult Valencia felé. A' Princzek között egyik se ment el ő Felségével; mind ketten Eskuriálban maradtak, Hitve-seiktél. — A' Királyra a' köszvény' fájdalmi rá jövéen 24 óráig nem mehetett ki szobájából, melynek híre nagyitva terjedvén-el, nyughatatlanokdató érzést gerjesztett sokakban. —

„A' Fő Vezér Gróf d' Espana Okt. 13-dikán Viquebe bémenvén ott sok embereket fogságra tétetett, kik között van egy Kánonok' ur is, ki, ezen vidéki Insurgensek között figuránszkodott. Innét Geronának fordult Gróf d' Espána, hol 7 olyan Insurgenseket, kik fegyveresen fogattattak-el, agyon lövetett. 's Viquebe, Cardonába, és Hostalrichbe, számos örző sergeket rendelt, 's Monet, Manso 's más alsóbb rangú Generálisokkal a' több Insurgens maradványok' üldözésében foglalatoskodik. A' lakosok, kiket az Insurgens vezérek azal tsábítottak vala el, hogy nem Királyi Generálisok, hanem Mina, Rottennele és minden más revoluzziós társaival fogna hozzájuk megérkezni, most nagy örömmöt nyilatkoztatnak, hogy a' Királyi ser-

geket ezen emberék között egyik által el látják vezéreltetni. —

Jep, de a' kinek már tsak egy maroknyi serge van, most az Oloti és Ripoli vidékeket pusztítja. Már most a' Pápoknak se kedvez, pedig eddig ezeket megkiméllte. Eppen így tselekszik Caragol is. Királyi Gen. Longa, Valencziában legnagyobb készületekkel várja a' Királynét. —

„Az Oberst Guarda' Bándáját, a' melly 400 Gyalogokból és 40 Lovasokból áll, Arragoniának határanál beérvén két Királyi tsapatok, megizenték nekik, hogy adják-fel magokat; de ők puska tüzzelel feleltek; ebből heves tsata következett; végre az Insurgensek megverettettek; sokan elesetek, kik megmaradtak a' hegyek közé futottak. —

„Egy Királyi új Hirdetés szorént a' Kataloniának ígértetett amnestia nem terjed-ki Alavára, Arragoniára és Navararára. —

„A' 3-lik számú könnyű Gyalog Regiment útját Tarragona felé folytatván, magával 50 Rebelliseket is vitt fogságra; Barcelonának falai mellett menvén-el, ott Oberst Ballastért is a' foglyok közt látták hátra kötözött kezekkel, és vasson; volt a' Regimentel egy öszvér tsopot is, 5000 puskával terhelve.“

Perpignánból Okt. 27-dikén írták a' Monitörhöz, hogy a' Saperes Bándája, melly a' Királyi sergektől egészen a' Frantzia határszélig kergettetett, azt Okt. 20-dikán által lépén, beszállott Frantzia Országba, melly ott ugyan először rendetlenségeket okozott, de nem soká eltsendesedvén a' dolog, egyezésre lépett a' két rész, melly abban határozott, hogy a' vezérek nem távoztak-el többé a' Frantzia határról, a' köz emberek pedig vissza tértek Kataloniába, oly feltett czéllal,

hogy megadják magokat, 's a Királytól Sept. 28-dikán kiadatott a m n e s t i á t használni fogják.

Két Siciliák Ország.

Nápolyból így írtak Nov. 5-dikén: — „

„A' Görög tengeri ragadozók egy idő óta gyakrabban kezdik magokat ezen Ország' partjai mellett mutogatni, mint eddig. Nem régen 4 Nápolyi hajókat pródáltak ki a' Spartiventó foka mellett: de már keményebb eszközökkel fogott a' mi Ország-lószékünk is a' Pirátáknak megzabolázásához.

Francia Ország.

A' Monitör néhány nevezetes Kir. Ordinnánczokat hirdetett ki Nov. 6-dikán. Az elsőnek kivonásban ezen Czikkelyekből áll a' foglalata:

1. A' Követek kamarájának mostani tagjai végképpen eloszlattnak.

2. A' Válosztó Gyülemek az egész országban össze hívattnak, részint Nov. 17-dikére, részint 24-dikére, 's a' Corsikai Departament Jan. 3-dikára.

3. Az ügy nevezett Retifications laistromok haladék nélkül minden közön-ségekben hirdettessenek ki.

4. A' válosztás munkáját az 1820-dik-ban kiadatott K. Ordinnáncz szerint kell tenni.

5. Az új kamara' ülései 1828-ban Febr. 5-dik napján nyittatnak ki. — Károly. — A' Király' parantsolatjára: Ville le.

A' második Ordinnánczban azok a' városok határozattak meg, mellyekbe a' Válosztó embereknek a' válosztás munkájára össze kell gyülekezni, 's az Elöl-lők neveztetnek ki.

A' harmadik Ordinnáncz az Ujság-írókra 's egyéb folyó Írásoknak kiadójira

nézve igen nevezetes; ennek ez a' foglalata: — „

„Károly, Isten' kegyelméből etc. etc. Az 1822-dikben kijött törvénynek 4-dik Czikkelyével, 's a' mi mai napon költ Ordinnánczunkal, melly által a' Követek' kamarájának eloszlatatása megrendeltetett, megegyezőleg, meghatároztuk és határozuk, a' mi következik:

1. Czík. A' mi ezen esztendőben Junius' 24-dikén költ Ordinnánczunk, melly által az 1820-dikben Márcz. 31-dikén és az 1821-dikben Julius' 26-dikán költ törvények (az ujságoknak és egyéb folyó írásoknak cénsuráltatásokra nézve) ismét megújítottak, vagy a' magok erejekre ismét vissza tétettek, szünyékmeg erőben lenni. A' mi Igasságtévő és Belső Ministereinkre bízattatik, hogy ezen Ordinnánczot végre hajtsák.

Még egy más ugyan Királyi Ordinnáncz által egyszerre 76 új Paireket nevezett ki Király' ő Felsege, kik között hat Érsekek talátnak, úgy mint a' Montblanki, Toursi, Albyi, Auchy, Avignoni, Amosiai. Az új Pairekre nézve illy határozás talátnak a' K. Ordinnánczunk egy Czikkelyében: — „

„Azon 76 személyeknek Pair-méltósága, kiket ezen Ordinnánczunkban neveik szerint felhoztunk, tsak olly feltétel alatt örökség szerint való, ha ők legalább 10 ezer Frankokból álló tiszta jövedelmű Májorátust fundálnak. — Ezen Ordinnáncz változtatást tett a' Pairek Májorátusára nézve 1817-ben Aug. 25-dikén kijött Ordinnánczunk ezen tárgyat illető Czikkelyét, a' melly illy szavakból állott: — „

„A' Papokat kivéve, általunk soha senki ne nevezessék mint Pair, a' Pair-kamara' tagjává, ha tsak a' maga kineveztetése előtt a' mi kegyelmességünkől arra meg nem hatalmaztatik, hogy egy Májorátust

fundálhasson, 's ha ezt valósággal is meg nem fundálta.

Nagy Britannia.

Az Irresistible nevű gőzhajó, melyet Londonban a' Cochran számára különös módon készítettek vala, Okt. 29-dikén a' Themse vizén próbátévé, az ő próbatétele igen jól ütött ki, de kár, hogy mikor Gravesándnál evezne, hirtelen csak azt vették észre a' rajtalévők, hogy lángolni kezdett, kik azonnal mindnyájan és minden erővel azon kezdtek iparkodni, hogy a' tüzet megolthassák 's kitanulhassák, mi okozta a' gyuladást, de se egyik se másik céljokat el nem értheték. Estvéli 9 órákor már a' víz' színéig le volt égve a' hajó; két emberek, kik azon dolgoztak, hogy a' puskaporos kamara fellobbanását meggátolhassák, elérték ugyan ezen céljokat, hanem magok rettentő módon megsebesítették. A' kárvallást 90,000 forintokra betsülik.

A' Birmanok rettentő kegyetlenséget követtek el Ranguhn városában az ott tartózkodott Pegui lakosok ellen, kik az előbbeni hadakozás alatt az Anglusokhoz tsapták volt magokat. Százanként össze kötözték őket 's azután díribra darabra vagdalták mind. El akartak futni a' szerentséllenek néhány ezeren Amherst-Townba az Anglusok' oltalma alá, hanem nagyobárá elveszték a' próbatétel' alkalmosságával.

A m é r i k a.

Kolumbia. — Innét illy Akták érkeztek Londonba: —

„I-ső Akta. A' Szenátus és a' Képviselők' kamarája, Congreszszusra össze lévén gyülekezve, meggondolván először; hogy mikor a' Constituens Congreszszus a' Constitúciónak 19-dik Czikkelyé-

ben azt határozta, hogy 10 vagy többesztendőig tartandó tapasztalás után, egy Nagy Conventet hívasson össze olly meghatalmazással, hogy az a' Constitúziót vizsgálja vagy hajónak találja egészen is változtassa meg, az ő egyetlenegy célja ez által csak a' volt, hogy azon idő meg határozza, melyet ő a' maga belátása szerint szükségesnek tartott lenni, arra, hogy azon idő alatt a' Constitúciónak jóságát, vagy fogyatkozásait meg lehessen ítélni — másodsor, hogy azon politikai fontos történetekre nézve, mellyek ezen Respublikában elé fordultak a' nemzet már által látta azon tapasztalásnak hasznait, mellyeket a' Congreszszus abból által látni reménlett, 's mint hogy az említett történetek a' mi intézeteinknek jóságokról való velekedéseknek megoszlását okozták, mellyeknek nagy nép-pezség és társasági meghasonlások lettek következeiseik, mellyeklyekből továbbá minden törvényeknek el-lankadása folyt, úgy annyira, hogy az Országlóséket is nagy részben megfosztoták az ezen törvények helyreállítatására szükséges tehetségtől — 's harmadsor, hogy ezen környüállások között nem lehetne reménlenünk, hogy a' Congreszszus, mikor azon 10 esztendőt határozta, azt akarta volna, hogy némelly rozsaszak annyira felhalmazódni engedjen, hogy a' nemzetnek éppen az ő szabadsága, erőssége, egyessége, 's a' közönségs tsendesség is veszedelemtől fenyegettesenelt, csak azért, hogy a' tíz esztendei tapasztalást megtehesse — erre nézve ök, a' Szenátus és a' Congreszszus, a' Constitúciónak 189 dik Czikkelye által nekik adatott hatalommal élvén, meghatározták és meghatározzák, a' mi következik:

1. Czik. Az a' tapasztalás, melyet a' Congreszszus a' Respublikának ezen veszedelmes környüállásai között kapott, neki elégséges 's megfelel a' Constitúzió 189-dik Czikkelye lelkének, melly által olly

határozás tételt, hogy a' Constitúzióval 10 esztendei próba tétetessék —

2. Czik. Ehez képpent össze hivatalja 's ezennel meg is hívja a' Congresszus az öszszegyülekezésre a' Kolumbiai nemzeti nagy Gyűlést, melynek a' jövő 1828 dik esztendőben Márcz. 2 dikán Okánában kell öszszegyülekezni, annak meghatározására, hogy valyon sürgető dolog az, hogy a' Constitúzió megvizsgálassék és változások tételődjenek rajta? 's ha így fog találatni, ezen változásokat hajtsa végre.

3. Czik. A' Constitúzió tellyes erejében és egész formájában megmarad 's követetik mind addig, míg ötet a' nemzeti Nagy-Gyűlés meg nem változtatja. —

4. Czik. A' Congresszus különös Végzés által határozza-meg azon Követek' számát, mellyeket minden tartomány küldeni fog, valamint szintén azok' válozttatásának modját és formáját is. —

Költ Bogotában Aug. 3-dikán 1827-ben. Aláírta: —

Santander Francisco de Paula.

II. Akta. — Végzés a' Respublikának valóságos fennálló erejéről:

A' Szenátus és a' Kolumbiai Képviselők' kamarája, a' Congresszusra öszszegyülekezve, megfontolván a' Hadi Minis-ternek ezen esztendőben Jul. 7-dikén tett jelentését, melly a' Respublikának a' maga mostani állapotjában fennállani szükségesképpen megkívántató fegyveres erejét illette, meghatározza, a' mi itt következik:

1. Czik. A' Respublikának külömbkülömb tartományaiban azoknak egész kiterjedések szerint, minden fegyverü katonaságot öszsze számlálván, egész ereje álljon 9930 emberekből. —

2. Czik. A' végre hajtó Hatalom úgy öszsa-fel a' helybéli környüállásokkal meg-

egyezőleg ezen fegyveres serget, mint a' czéllal megegyezőnek fogja találni —

3. Czik. A' végre hajtó Hatalomnak mindazonáltal szabadsága legyen arra, hogy ezen sereget olly módon kissebbtse, mint a' Respublikának bátorságával fennállhat. —

Költ Bogotában Aug. 8 dikán 1827-ben. Aláírta: —

Santander Francisco de Paula.

Török Birodalom.

Konstanczinápolyból Okt. 25 dikén: —

„A' Spanyol, Nápolyi, és Dániai Követségi Ágensék e' hónap' 16 dikán a' Portához menvén, azon Egygyezésnek aláírat-tatását kívánták végre hajtani, melly már az Orosz közbenjárás alatt előre megkészsült vala, 's a' melynek az a' foglalattja, hogy a' nevezett három Hatalmasságoknak Zászlaik is olly módon botsáttassanak-bé a' Fekete tengerre, mint ez, a' Svétziai és Dániai Zászlókra nézve már különös Kötés által meghatározottatott. Ribeaupierre úr, az Orosz Cs. Követ Konstanczinápolyba lert megérkezésekor azonnal munkába vette volt ezen tárgynak az Akirmáni Alkú szerént való végrehajtását, 's a' Portais nagy készséget mutatott arra, hogy ezen Udvaroknak és a' közbenjáró Hatalmasságnak kívánságait tellyesítse. A' Kötésben az a' vámfizetés is meg van határozva, mellyet a' Portának a' Fekete tengerre való bébotsátásért ezen Udvarok' alattvalójilnak kereskedő hajójik fizetni tartoznak. Kikötötte a' Porta a' maga részére, hogy ezen kereskedők semmi olly hajót ne vásárolhassanak, melly a' Török birodalomban építetett, sem pedig, mikor a' Török birodalomból kiveznek, hajójikra semmi szükevény Reajákat fel ne vegyenek.

A' Triesti Observátor illy levelet adott-ki kivonásban Smyrnából Okt. 3-dik napjáról: — „

„Itt következik eddig való utazásomnak nagyon össze szorított leirajzása. Sept. 4-dikén indultam el Triestből az úr előtt észmeretes kereskedő hajóknak kíséretével, változó széllel Raguzáig érkezvén, hol azon hónapnak 8-dikán voltam. Ezen tengeren rettentő északi szél lepette meg bennünket, melly, 24 óráig tartván a' kereskedő hajókat elszellesztette, úgy, hogy én a' következő napon csak két Kapitányokra és Mathilde nevű Anglus kereskedő hajós tulajdonosra akadhattam rájuk. Okt. 11-dikén Kapitány de-Rocconak, kire ismét rá akadtam vala, a' főbb árbotzfáját a' szél ketté törvén, így csak az apró vitorlákkal evezhetett; így mentünk Cerigóig, hol Bernitits és Reggio Kapitányokra is rájuk találtunk. Mathilde, az Anglus kereskedő, innét egyedül evezvén-el, ötöt egy Görög prédáló Serfocétől nem meszse, betű szerént egészen kipredálta. Okt. 18-dikán de Rocco és Butega Kapitányokkal 's a' Cs. K. Vigilante nevű Briggel az Ipsarai és Chio között lévő tsatornán evezvén, engem ott két Görög prédáló, t. i. egy 10 ágyus Brigantine és egy 8 ágyus Gálya éjjeli 2 órakor véletlenül megleptek, és erőszakal meg akartak vizitálni. En tudtokra adtam nekik, hogy éjszakának idején a' hajómra senkit fel nem botsátok; melyre nézve takarodjanak-el. Szél nem volt, 's a' két prédáló evezőjik' segedelmével éppen mellém közelíteni iparkodván, én ekkor meghatároztam magamban, hogy az erőt erő által fogom vissza verni; hozzá fogtattam az ágyuzáshoz 's néhány ágyú- és kártáts lövéseket tettem rájuk. A' prédálók hozzám kiáltoztak, azt mondván, hogy ők Keresztyén és betsületes prédáló emberek. En nem hajtottam kiáltozásaikra, hanem folytattam az ágyuztatást. A' Vigilante is segítségemre érkezett ez is evező lapátok' segedelmével, 's ő is két Congrèvrakétákkal 's néhány ágyú-golyó-

bisokkal köszöntötte őket, melyre a' prédálók azonnal eltávozni jónak találták.“

Ezen levelet írta Buccini Urbano a' Cs. K. Brigantin, Metternich Herczeg' Kapitánya.

B e c s.

Az itt kijövő Udvari Ujságban ezeket olvassuk: — „

„Császár és Király Ő Felsége a' Fő Méltóságú Pálffy József Ő Herczegsége Fiai volt Nevelőjököt Telcintetes Kovács János Urat, ki a' maga Bibliothekáját 's Föld-leirási mappáinak gyűjteményét az Eperjesi Görög Catholikus Püspökség béli Papságnak és tanuló ifjuságnak a' használatára oda ajándékozta, 's annak fenntartására és szaporítására ahoz mérsékelt fundátziót is rendelt, ezen köz hasznú te-lekedettel való Felséges megelégedésének megbizonyítására a' Polgári Nagy arany, gyűrűn és veres pántlikán függő Emlék-pénzzel (médállal), kegyelmesen megtisztelni méltóztatott, mellyet is neki e' hónap 11-dikén (Vasárnap) a' F. Királyi Magyar Udvari első Vice-Cancellárius nagy méltóságú Gróf Reviczky Úr Ő Excellentziája, számos gyülekezetben ahoz illő megtisztetési módon adott által.

Az Austriai Cs. K. armádnál ezek a' Generális Urak nevezettek Regimenteknek Tulajdonosaikká:

Grünthali Piccard János Feldmarschall-Lieutenant úr, az 1 számú Drago-nyos Regiment 2-dik Tulajdonosává

Rétsei Rétsey Ádám Generálmajor úr a' Sándor Császár 2-dik számú gyalog Regimentjének Tulajdonosává —

Gróf Salis Rudolph Generálmajor úr a' 3-dik számú gyalog Regiment 2-dik Tulajdonosává —

Benczur József F. M. Lieutenántúr, a' Vid-Runkel 34-dik számú megüresedett gyalog Reg. je Tulajdonosává —

Gróf Kinsky Antal Generálmajorúr az üresen lévő 47-dik számú, Klopsteingyalog Reg. je Tulajdonosává —

Báró Veyder Károly Generálmajorúr a' Lespinc üresen lévő 58-dik gyalog Reg. je Tulajdonosává —

Söldenhöfeni Söldnerhöfen Generál Majorúr a' Gerth 23-dik számú megüresült gyalog Reg. je Tulajdonosává —

Hauger Ferencz Gen. majorúr, az üresen lévő 1-ső számú gyalog Regiment Tulajdonosává nevezettek.

Lovasság-Generálisaivá és Fegyvertármesterekké tétettek következő F. M. Lieunántok: Gróf Nimsch Józsefúr, Fő Udvármester János Császári Fő Herczegnél; Gróf Grünne Fülepúr, Fő Udvármester Károly Császári Fő Herczegnél; Báró Strauch Gottfried Udvari Hadi Tanácsosúr; és Sigenthali Báró Bersina Henrich, Tóth országi és Syrmiami Kommandirozó Generális.

Magyar Ország.

Székes-Fejérvárról Nov. 4-kén: —

Eme' régibb ditsősége után buzgón sóhajtozó Szabad's Királyi Város, melly mint hajdan a' Magyar Nemzet' Szent Helye! Harminezhat ditső Magyar Királyaink' és több Királynéink' Koronáztatása fényével díszeskedik: — ma, Felséges Karolina Koronás Királynéink'; és Hazánk' Annyá' Neve' Innepén — üllte fényes pompával ama Hazánk' boldogítására, és Nemzetünk' virágzó lételének fenntartására virradó 1527. esztendei Szent András hava' 5-dik napjának Harmadszázados nagy Innepét annál szentebb örvendezéssel, mennél nemesebb büszkeséggel érzi: hogy valamint Nagy Óscink az által költözéskor tizedfél századok előtt az Or-

száglásnak talpkövét az ő fiai közé rakták le! úgy szinte három század előtt az omlással fenyegető ingadozásnak, és a' rohanó zaj veszélynek szakaszszán-Nemzeti Lételünk Oszlopit ugyan az ő kteleben történt koronáztatás, és ezzel c' Felséges Austriai Háznak Hazánkban ditsőséges Uralkodásának kezdete által a' rendíthetetlen állandóságig megerősítették. Már hajnal hasadta előtt 4 óratól ötöd félig a' négy nagy harang zúgó hangjai felserkentették a' Hazát szerető Polgárokat a' nagy százados Innep érzéseire! Kilencz órakor az Anya templomban Méltóságos, 's Fő Tisztelendő Szutsits Pál Úr Székes-Fejérvári Püspök Ó Nagysága jelenlétében, az Egyházi Fő Papi Rend — a' Tettes Ns Vármegye Rendei — a' T. N. Város Tanácsa — az itt fekvő Herczeg Hessen Homburg Ns. Ezredjének Tiszti Karja — tanuló Ifjuság — és számtalan Polgárság öszvegyülekezvén, a' hálaadó Áldozatot Fő Tisztelendő Simonyi Pál Nagy Prépost Úr, a' Püspöki Megye szeretett Helytartója fényes szertartással a' Kegyelem' Urának bémutatta — ki is az Evangyeliom oívasása után azon szavak felett: Adjatok-meg a' Császárnak a' mi a' Császáré, és az Istennek a' mi az Istené! egy szíves buzgó és nemes érzésekkel tellyes beszéddel Hallgatóit az Istennek köteles Hálaadásra, a' Felséges Austriai Ház, és ditsőségesen Uralkodó I. Ferencz kegyes Királyunk eránt jobbágyi meghódolásra, szeretetre, és tántoríthatatlan hívségre buzdította; és a' hálaadó Áldozat után a' Téged Isten ditsérünket eléneklette! A' Templomban a' Polgári Mesterségek' arannyal himzett Zászlóji mint egy példázólag ábrázolták divatban lévő Királyaink koronáztatások alatt tíz Országok Zászlóinak lobogásait! — a' híres Haydn nagy Misője a' Muzsilka kar által ditséretesen előadatott; — a' Templom előtt a' fellyebb nevezett Ns Ezred

Vitézeinek, 's ugyan azon Nemes Hessen-Homburg katona Nevendékjeinek többszörös idvezlő lövései — és a Város mozsárágyuinak dörgései hangoztatták az örömet. A Püspöki Helytartóság rendelkezéséből az egész Püspöki Megyének minden Városában, és Helységekben ezen nap buzgón meginnepeltetett. — Hogy pedig eme Honni Innepen a Vitéz sereg is örvendezzen, a fent említett Ns Herczeg Hessen-Homburg Ezrede, és Katona Intézete Méltóságos, 's Fő Tisztelendő Szutsits Pál Úr, Székes-Fejérvári Püspök Ő Nagysága által sommás pénzzel — a Székes-Fejérvári Ns Káptalan által borral bőven megajándékoztatott. Estve az egész belső Város, a Püspöki Lakás, a Vármegye, és Város-Ház különös ragyogása mellett, fényesen kivilágosítottatott.

Beszterczebányáról. — Méltóságos Nezettei Boronkay István Úrnak, Csász. Kir. Udvari Tanácsosnak, Királyi Udvarnoknak, és Ns Zólyom Vármegye Fő-Ispányának előtűlése alatt ezen Ns Vármegye Tisztviselőinek megújítatása tartatott. Tudniillik Okt. 25-dikán ezen nemzeti innepet, melyre számos Papság, megyebeli Nemesség, és szomszéd Vármegyébéli fényes Deputációk megjelentek, megnyitotta Méltós. és Fő Tisztelendő Belánszky József Beszterczebányai Püspök Úr, ki az említett Fő-Ispány Úrnak, és a Rendeknek jelenlétében a Szent Lelket segítségül híván énekes Misét mondott. Ezután a TT. Rendek a Vármegye házához gyülekezvén, Deputációt rendelték Fő Tiszt. Budatinszky György Apátornak, és Beszterczebányai Kánonoknak 's Lectornak vezetése alatt, mely mind a Méltóságos Fő-Ispány Urat, mind a Püspök Urat a mellék szobákból a TT. Karok és Rendek közé meghívna. Kik megjelen-

vén, a Nagy Mélt. Magyar K. Helytartó Tanács kegyes Rendelése ezen Tiszti újítás eránt felolvastatott. A Fő-Ispány Úr határozó beszédet mondván, és a második All-Ispány, Tek. Radvánszky Antal Úr, erre felelvén, 's a Vármegye petsétjét, és a Levéltár kultsát a Fő-Ispány Úr kezébe adván, elkezdődött a választás imígy: A Fő-Ispány Úr az első All-Ispányi hivatalra ötöt candidált, kik közül a Nemesség felkiáltása között, mely majd fél óráig tartott, a tisztelt Radvánszky, és Beniczky Uraknak nevei hangzottak leginkább; így a választás bizonytalan lévén, a Nemesség helyben hagyásával a Fő-Ispány Úr voksolásra eresztette a dolgot, és így első All-Ispánynak T. Radvánszky Antal Úr tétetett, kinek 167 voksa volt, T. Beniczky Úrnak pedig 148. A Fő-Ispány Úr a második All-Ispányságra a candidátusok neveit fel sem kiálthatta, már egy akaratlan Beniczky Urat eddig volt Fő-Jegyzőt kiáltották. Ezután a Fő-Ispány Úr T. Radvánszky Lajos Urat, eddig volt első All-Jegyzőt, Fő-Jegyzővé; Beniczki és Mitsinyei Beniczky Agoston Urat, eddig volt Szolga-Birót, első All-Jegyzővé; és Schurman Gusztáv Urat második All-Jegyzővé nevezte. Ez meglévén, felkiáltások által választattak, vagy: is inkább meghagyattak: a két Fő Adószedők, TT. Czerva Dániel, és Rakovszky Tamás Urak; továbbá Fő-Szolga-Birák: TT. Rakovszki Rakovszky Farkas, és Zolnai Zolnay Lajos Urak, kik előbbi hivatalaikban meghagyattak. All-Szolga-Birák lettek: Bezech Pál, és Ostroluczky Imre Urak; Fő-Fiscális Huszágh István Úr, eddig volt All-Fiscális; és All-Fiscális Flug Eduárd Úr, 's a Tiszti választás elvégződván, a Fő-Ispány Úr új Tábla-Birákat nevezett.